

державним фондом охорони навколишнього природного середовища було виділено 103,0 тис. грн. або 7,9 % загальних коштів.

Левову частку спецкоштів парк отримує від рубань, пов'язаних з веденням лісового господарства, що є нестабільним і неперспективним джерелом отримання коштів для парків. Основним джерелом забезпечення фінансового стану повинні стати надходження від інфраструктури туризму.

Література

1. Бухгалтерські звіти по Карпатському національному природному парку за 2000, 2001, 2002 роки.

2. Заповідна перлина Карпат (путівник по Карпатському НПП)/ Клапчук В.М., Абрам'юк У.М., Гайдук Л.М. та інші. – Коломия: Вид.-поліграф. товариство "Вік", 2001. – 80 с.

3. Леоненко В.Б., Стеценко М.П., Возний Ю.М. Атлас об'єктів природно-заповідного фонду України. – К.: Вид.-поліграф. центр "Київський університет", 2003. – С. 1-3.

4. Постанова КМ України № 1913 від 28.12.2000 "Про затвердження переліку платних послуг, які можуть надаватися бюджетними установами природно-заповідного фонду".

УДК 504.06

О.М. Яворська – УкрДЛТУ

ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ЗМІНИ КЛІМАТУ У МІЖНАРОДНОМУ КОНТЕКСТІ

Розглядається роль України у міжнародних договорах щодо питань зміни клімату. Наводиться значення проекту "Ініціатива з питань зміни клімату" для України та політика країни щодо участі у гнучких механізмах Кіотського протоколу.

О.М. Yavors'ka – USUFWT

Ecological Policy Of Ukraine On Questions Changes Of Climate In International Context

The Ukraine role in the international agreements in relation to the climate change questions is considered. Meaning the "Initiative project on the climate" change questions for Ukraine and country politician in relation to participation in the flexible machineries of Kyoto protocol is pointed.

Чимало екологічних проблем носять загальний характер і гостроту. Україну не минули такі глобальні явища як транскордонне забруднення, потепління клімату, нагромадження відходів, особливо токсичних і радіаційних, зниження біологічного різноманіття. Аварія на Чорнобильській атомній електростанції у 1986 році з її величезними медико-біологічними наслідками спричинила в Україні ситуацію, що наближається до рівня глобальної екологічної катастрофи.

При формуванні національної екологічної стратегії повинні бути враховані стан виконання і перспективи розвитку міжнародних зобов'язань і співпраці, оцінки громадськістю, європейською та міжнародною спільнотою результативності природоохоронної діяльності в Україні за минуле десятиріччя, досвід виконання національних екологічних програм, у тому числі з міжнародною допомогою, можливості нарощування потенціалу гармонізації життєдіяльності суспільства і переходу до сталого розвитку [1].

Глобальна зміна клімату є питанням, що стосується, перш за все, енергетики (використання органічного палива) та довкілля, і залишатиметься у центрі міжнародної уваги протягом десятиріч. Міжнародна спільнота, визнаючи небезпеку, пов'язану з постійним зростанням викидів парникових газів, домовилася про підписання Рамкової Конвенції ООН з питань зміни клімату (РКЗК ООН) у 1992 р. Після ратифікації, РКЗК ООН набрала чинності у березні 1994 р. Конференція Сторін є найвищим керівним органом Конвенції. Головною її задачею є сприяння виконанню вимог Конвенції. Перша сесія Конференції Сторін відбулася у Берліні у 1995 році. 16-24 липня 2001 року в Боні відбулася друга зустріч 6-ї Конференції Сторін. 29 жовтня – 10 листопада 2001 року в м. Марракеш (Марокко) проходила 7-ма Конференція Сторін Рамкової конвенції ООН про зміну клімату [2].

Кіотський Протокол, схвалений на третій сесії конференції сторін Рамкової конвенції про зміну клімату Організації Об'єднаних Націй у грудні 1997 року, став значним кроком вперед у спробах вирішити проблеми зміни клімату [3]. Розвинуті країни та країни з перехідною економікою разом домовились зменшити викиди парникових газів до рівня меншого на 5 % від рівня базового року у цільовому періоді з 2008 по 2012 роки. Для різних країн був встановлений різний рівень зниження викидів (табл.).

Згідно Кіотського протоколу, Україні необхідно обмежити ріст викидів парникових газів на рівні 1990 року. Зменшення викидів має відношення до усіх секторів економіки, включаючи енергетику, транспорт, промислові процеси, відходи, лісове господарство та зміни у використанні землі.

Табл. Допустимий обсяг викидів для деяких сторін-учасників відносно рівня базового року [2]

Розвинуті країни		Країни з перехідною економікою	
Австралія	108 %	Болгарія	92 %
Канада	94 %	Балтійські країни	92 %
ЄС	92 %	Хорватія	95 %
Німеччина	92 %	Чеська Республіка	92 %
Португалія	92 %	Угорщина	94 %
Японія	94 %	Польща	94 %
Норвегія	101 %	Румунія	92 %
Нова Зеландія	100 %	Росія	100 %
США	93 %	Україна	100 %

Для розвинутих країн досягнення мети буде нелегкою справою. Вона буде вимагати повного запровадження усіх заходів зі зменшення викидів на національному рівні та ефективного використання "механізмів гнучкості", прийнятих Кіотським протоколом ("бульбашки", торгівля викидами, спільне впровадження та механізм чистого розвитку – МЧР).

Меморандуми про наміри, підписані Україною з США та Канадою, зумовили співробітництва у вирішенні питань зміни клімату. Ефективна участь України в цих засіданнях може вплинути на періодичність та розмір інвестицій в умовах використання механізмів спільного впровадження та торгівлі викидами.

У 1999 році, коли було підписано Меморандум про наміри між урядом Сполучених Штатів Америки та України, і Агентство США з міжнародного розвитку (АМР США) розпочало проект "Ініціатива з питань зміни клімату" (Ініціатива) [4].

Україна, яка до економічного спаду 1990 років була одним з найбільших джерел викидів парникових газів у світі, то як Сторона Рамкової Конвенції ООН про зміни клімату (РКЗК ООН), не могла залишатись осторонь міжнародного переговорного процесу з вирішення проблеми зміни клімату.

На сьогоднішній день в Україні відбулося багато позитивних зрушень у політиці з питань зміни клімату, і Ініціатива з питань зміни клімату, започаткована АМР США, доклала значних зусиль аби ці досягнення мали місце. У 1998 році Україна підготувала та подала до Секретаріату Конвенції свою першу інвентаризацію викидів парникових газів за 1990 та 1991-1998 роки. З того часу інвентаризація проводилася ще раз у 1999-2000 роках за період 1991-1998 роки. У 1998 році Україна також подала Перше національне повідомлення з питань зміни клімату. Наступних звітів (Друге та Третє національне повідомлення) не було підготовлено. За вимогами РКЗК ООН кожна Сторона Конвенції має подавати інвентаризації викидів ПГ щороку, а національне повідомлення відповідно до графіку, розробленого Секретаріатом Конвенції. Експерти Ініціативи з питань зміни клімату АМР США допомогли Україні створити методологію проведення інвентаризації за 1999-2000 роки, але повна робота над інвентаризацією може бути завершена лише до кінця 2003 року.

Метою Ініціативи є допомога Україні у досягненні сталого економічного розвитку паралельно зі скороченням парникових газів. Основні цілі Ініціативи такі:

- посилення ролі урядових установ та розробка стратегій, необхідних для виконання міжнародних зобов'язань за РКЗК, шляхом заснування організаційної структури, що забезпечуватиме виконання національної програми зі зміни клімату;
- збільшення навичок екологічного управління з метою скорочення парникових газів у громадському й приватному секторах та заохочення інвестицій і фінансування для запровадження екологічних технологій і програм;
- збільшення участі неурядових інституцій (промислових компаній, екологічних груп, громадськості) у розробці та реалізації в Україні стратегій і програм щодо пом'якшення антропогенного впливу на зміну клімату.

Одним з основних питань для України майже на всіх міжнародних зустрічах є політика країни щодо участі у гнучких механізмах Кіотського протоколу, зокрема у торгівлі квотами на викиди парникових газів (ПГ). До 2001 року в Україні не було кількісних даних для оцінки можливості країни брати участь у торгівлі. Експерти Ініціативи разом з українськими колегами здійснили економічний аналіз, метою якого було кількісно оцінити потенціал України у торгівлі скороченнями викидів ПГ та визначити нагальні питання, що стримують реалізацію цього потенціалу [5].

Висновки цього аналізу були представлені уряду України з метою визначення та підтримки позиції на Конференції Сторін у Бонні у липні 2001 ро-

ку. У документі 1 проаналізовано тенденції викидів ПГ у 1990-2000 роках, національні та міжнародні прогнози викидів з 2000 до 20020 року, у документі 2 зроблено кількісну характеристику потенціалу України у торгівлі викидами ПГ як на ринку проектів, так і на ринку торгівлі квотами на викиди, та у документі 3 висвітлено політичні аспекти максимального збільшення експорту скорочень викидів ПГ. У висновках аналізу йдеться про те, що незважаючи на невизначеність у майбутньому ринку торгівлі викидами, світ дуже зацікавлений у тому, чи приєднається Україна до Кіотського протоколу та через її потенціал стати одним з найбільших постачальників квот скорочення викидів:

- до 2012 року Україна могла б отримати більше одного мільярда доларів завдяки участі у ринку проектів чи ринку торгівлі квотами на викиди;
- доходи від участі у проектно-орієнтованому ринку можна отримати раніше. Ринок проектів є більш політично прийнятним (не стосується "гарячого повітря" чи "справедливого повітря") і не є повністю залежним від ратифікації Кіотського протоколу;
- Україні слід створити умови для участі у ринку проектів для того, щоб: 1) залучити необхідні інвестиції в енергетичний сектор; 2) отримати в Україні нові, ефективні технології; та 3) продемонструвати світові, що Україна готова брати участь у міжнародних процесах;
- незважаючи на існуючу невизначеність щодо того, яким чином будуть розвиватися обидва ринки, світова спільнота дуже зацікавлена в участі України у Кіотському протоколі. Цю зацікавленість варто використати для максимізації отримання користі від участі України на будь-якому з цих ринків;
- подальше дослідження необхідне для визначення механізмів поводження з отриманими від продажу квот коштами та пріоритетів щодо тих проектів скорочення викидів ПГ, які мають бути підготовлені для міжнародного фінансування у першу чергу.

Незважаючи на істотні досягнення України у вирішенні питань зміни клімату, зацікавленість іноземних інвесторів в українських проектах зі зміни клімату залишається досить низькою.

Потребують уваги макроекономічні питання, кожен з яких може допомогти зменшити ризик як для національних, так і для зарубіжних інвесторів.

За минуле десятиріччя в Україні стали чинними 15 основних природоохоронних законів, 40 двосторонніх міжнародних угод, 20 природоохоронних конвенцій глобального та регіонального характеру, 5 додаткових протоколів і поправок до цих конвенцій. Уряд готує до підписання, ратифікації або приєднання ще 20 міжнародних конвенцій, протоколів і угод [1].

Для уряду України головне завдання сьогодні полягає у відпрацюванні ефективних механізмів реалізації визначених стратегічних напрямів національного розвитку з урахуванням досвіду європейських та інших країн світу, спираючись на консолідовану міць національних рушійних сил (політичних, державних, наукових, бізнесових, громадських).

Література

1. Національна доповідь України про гармонізацію життєдіяльності суспільства у навколишньому природному середовищі /спеціальний видання до 5-ї Все європейської конференції міністрів навколишнього середовища "Довкілля для Європи". – Київ, 2003

2. Інформація з глобальної мережі Internet (http://www.climate.org.ua/int_agr/intagremua.html).

3. Грабб М., Вролик К. и Брэк Д. Киотский протокол. Анализ и интерпретация. – М.: Наука, 2001. – 303 с.

4. Ініціатива з питань зміни клімату: чотири роки в Україні 1999-2003. – Київ, травень 2003. – 28 с.

5. Елвіна Левіна. Україна та Киотський Протокол. – Львів: Центр політики з охорони атмосфери, 2000.

УДК 130.2:712.25 Л. Янковська – Львівський університет бізнесу та права

ВІДБІР ЯК ОДИН З ВИРІШАЛЬНИХ ЕЛЕМЕНТІВ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ КАДРАМИ В РИНКОВИХ УМОВАХ

Представлено теоретично обґрунтований підхід до техніки і механіки підбору кадрів, побудованого на основі наявності формальних вимог до вакантної посади, з одного боку, та об'єктивної інформації про кандидатури на цю посаду з іншого.

Подається експертна оцінка вимог до особи – кандидата на певну посаду у вигляді профілів, та даний аналіз вимог, що ставляться перед кандидатом на ту чи іншу посаду у даній організації з їх послідовністю та вагомістю для даної посади.

L. Yankovs'ka – University of business and the right of L'viv

Selection as one of solving elements of strategy of personnel administration in market conditions

Theoretically proved approach to technics and mechanics of selection of the staff constructed on the basis of presence of formal requirements to a vacant post, on the one hand, and the objective information on nominees on this post from another is submitted.

The expert estimation of requirements to the person - the candidate on the certain post as structures, and the given analysis of requirements which are put before the candidate on this or that post in the given organization with their sequence and weightiness for the given post moves.

Одним із основних елементів стратегії управління кадрами, який набуває чимраз більшого значення, є питання відбору кадрів, які б становили опору структури в умовах суворої конкуренції на ринку [1-4].

Загальноприйняті методи набору і, головне, відбору кадрів вимагають розвитку і вдосконалення у напрямку застосування техніки і механіки відбору.

Справа в тому, що найчастіше відбір проводиться керівником або спеціалістом відділу кадрів, як правило, на основі особистих оцінок обсягу і характеру роботи, на яку розглядається кандидатура. Такий відбір проходить, головним чином, в умовах відсутності повної інформації про ділові якості та професіональні компетенції кандидатури [5].

Основою оптимального набору кадрів повинно бути: з одного боку наявність формальних вимог до вакантної посади, а з іншого – об'єктивної інформації про кандидатури на цю посаду. Це дало б провести обґрунтоване поєднання цих двох вимог на науковій основі.

Основними підвалинами загальноприйнятого методу набору і відбору кадрів на сьогоднішній день практично є наступне.